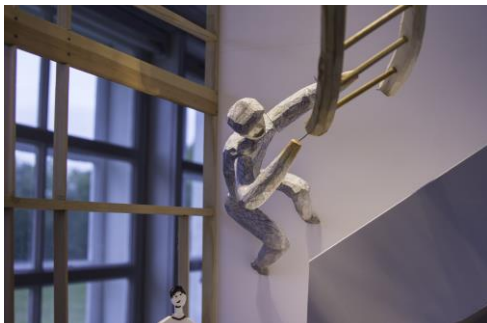

Skulptur "Blå Hulken John"

Planerad konstnärlig gestaltning på Vegaskolan 2015

Historien bakom skulpturen tar sin början i en workshop och berättelsedag med klass 5B på Vegaskolan i augusti 2014. Som förberedelse för workshopen hade de frågat släkt om de kunde berätta en minnesvärd historia. Den kunde utspela sig närsomhelst i tiden och fick gärna ha barn med i berättelsen.

Eleverna berättade entusiastiskt ett förtiotal fantastiska historier. En av eleverna, Isak Danielsson, räckte ivrigt upp handen och berättade att en gång när han varit på besök hade hans farmor Gunilla varit hemskt rädd för att tända ljus. Han hade frågat varför och hon hade börjat berätta följande historia:

"En gång när jag var fem år vaknade jag mitt i natten av att mamma skrek "Det brinner!" Sovrummet var fullt av rök och min pappa, min lillebror och jag vaknade direkt, men min yngre syster var svärväckt, eftersom hon var så omtöcknad av röken.

Vi bodde alla i ett sovrum på andra våningen och när Pappa John fått klart för sig att trappen var omöjlig som utrymningsväg, hoppade han ut genom fönstret för att hämta hjälp. Det var vinter och djup snö utanför som dämpade stöten när han landade, så det hade iallafall gått bra.

När mamma hörde dånet från elden i trappen och tyckte hon att det tog lång tid och började knyta ihop lakan för att vi skulle kunna fira oss ut.

Men i samma stund kom John. Han hade hittat en stor tung stege som det normalt behövdes tre man för att bära. Varifrån han fick sina krafter vet jag inte, men efter ett tag hade han, pulsan i den djupa snön, fått upp stegen mot fönstret. Först fick vi äldre barn klättra ner, och sist kom mamma med lillebror i famnen som bara var ett spädbarn. Strax efter det att vi var räddade hörde vi golvet i hallen på övervåningen rasa ihop av elden."

Tankar och teknikaliteter

Mitt val av berättelse föll sig naturlig när Isaks berättelse framkallade den starka bilden av John stå där i snön och ta i, alldeles blå i ansiktet. Pumpande av adrenalin för att rädda sin familj. Det är allmänt omvitnat att människan kan prestera "superkrafter" när det verkligen gäller.

Jag ser skulpturen "Blå Hulken John" som en metafor för att påhittighet, mod och ansträngning kan ge resultat. Speciellt i situationer när tillvaron ställs på sin spets.

Stegen ser jag som en allegori, som en bildlig framställning av kunskapsinhämtning. Livet blir stegpinnar i en stege vriden in i varje människas existens. Som metafor för att vetgirighet vidgar kännedomen om omvärlden, människan och sig själv.

I min gestaltning av berättelsen utnyttjar jag rummet och trappens vridning.

"Blå Hulken John" fyller luftrummet och kan ses och upplevas från entrén, från övervåningen, trappen, samlingsrummet och från hallen.

Skulpturen slöjdas med yxa och skärande handverktyg ur naturligt krokvuxet trä. Formen förändras under arbetes gång, beroende på vilka ämnen som jag finner i skogen. Stegen kommer också att tillverkas med samma metod, förutsatt att jag finner krokvuxna ämnen med rätt böj.

Reliefsymbolen uppe under väggen är ett kraftkruss med fyra stiliserade hjärtan skuret i lind.

Kasamark 141022 Jögge Sundqvist